

Motion till riksdagen

1988/89:T2

av Kenth Skårvik m.fl. (fp)

med anledning av prop. 1988/89:6 om ändrade bestämmelser om felparkeringsavgifter, m.m.

I propositionen föreslås bl.a. att det införs krav på prövningstillstånd för att ärenden om felparkeringsavgifter skall få prövas av hovrätten. Vidare föreslås begränsningar i rätten att i tingsrätten eller hovrätten åberopa omständigheter eller bevisning som inte angetts hos polismyndigheten.

Vi motsätter oss propositionen i dessa delar. Enligt vår uppfattning innebär förslagen alltför långt gående inskränkningar i enskildas rätt att få sin sak uttömmande prövad.

Som framhålls i propositionen har riksdagen tidigare, 1985, haft att ta ställning till ett förslag liknande det nu aktuella. Den gången avvisade riksdagen förslaget. Regeringsförslaget 1985 var föranlett av att den s.k. Parkeringsjuridiska Föreningen i Stockholm bedrev en verksamhet som närmast måste karakteriseras som rättegångsmissbruk och som ledde till en kraftig belastning på domstolarna. Av vad som har framkommit i det nu aktuella lagstiftningsärendet har antalet mål som gäller felparkering inte ökat sedan dess. Tvärtom skriver lagrådet i sitt yttrande: "Såvitt är för lagrådet känt råder inte i dag sådana förhållanden att det är nödvändigt att lagstiftningsvägen vidta drastiska åtgärder för att stävja organiserat rättegångsmissbruk".

För att göra inskränkningar i människors möjligheter att få sina beslut eller domar prövade i en instansordning med i vart fall tre steg krävs utomordentligt starka skäl. Detsamma gäller möjligheterna att få anföra nya omständigheter i högre instans. Den i och för sig vällovliga ambitionen att minska domstolarnas arbetsbörda får inte leda till förändringar i grundläggande rättsprinciper. För det fall att domstolar och myndigheter inte har tillräckliga resurser att tillämpa lagarna bör i första hand ytterligare resurser anslås eller de materiella reglerna ändras.

Ett ytterligare skäl för att inte vidta de förändringar som propositionen nu förslår är det faktum att när ärenden om parkeringsavgifter avgörs hos polisen sker detta ofta av icke rättsutbildad personal. I tingsrätterna är det vanligt att det är tingsnotarierna som handlägger målen. Det är alltså först efter ett eventuellt överklagande till hovrätten som den enskilde kan få sitt ärende prövat av erfarna domare. Därvid är det också angeläget att nya omständigheter och bevis skall kunna anföras.

Hemställan

Mot. 1988/89

T2

Med hänvisning till det anförda hemställer vi
att riksdagen avslår förslaget till förändringar i 10 § och 10 a § lagen
om felparkeringsavgift.

Stockholm den 18 oktober 1988

Kenth Skårvik (fp)

Anders Castberger (fp)

Hugo Bergdahl (fp)

Ingrid Hasselström Nyvall (fp)